

הלבות מגליה

באר הפללה 300

חרפנו דין תענית אסתר, יבו ג' סעיפים:

א. בבחנכת ופירים (א) מטר להעתנות לפניהם ולאחריותם: ב. (ב) במתעניין (ב) ב"ג באדר, ובמס קל פורים באחד בשחת מקדיין (ג) להעתנות ביום חמישי: הגה וסגנית זה איננו חובה, אבל יש לחקל בו לעת מצרף, כגון מעברות או מיקנות או לחולה שאין בו סכנה; ואפלו רק פואבי עינים, אך אם (ד) מצעריטים כרבה לא יקענו (ה) ויקענו אחרךך. אבל שאר בראים (ז) (ו) לא יפרשו מן ה'קב' חברו בחודשי אגדה בשם מהור ושרון. ואם כל פורים ביום ראשון, שפטען ביום חמישי שלפנינו, ורק בו ברית פילה, מטר (ז) (ז) לא כל על המלה, מלבד ביום שני יתענ' האוכלים (האותה מהג'י): ג. ביש מתעניין

בואר היטוב

(ב) מוקר. ובכך יקבע דרכו נגה אסור להחטאות לאברהם. ועי' סימן תרע' ס' ב' משש'. וענין יד-אפקון: (3) ב'יג'. וול' חטאתן לילך דוד, כנה'ג. מפעריאל לא כינה בצד הפלגה בטעמיה אסoper פקי' שקרודים לקנות ערך בפרדרם. אם לא קשחל פורים קיומם א'. ובתקומת' הגות מתקרא שאפלו' בקבורותיהם קי' גרגילים לומדים לפניו ובסם: (4) מאנטערדים. וכ'יש זילדרת כל שלשים יולדות: (5) לא יפרקעו. אקלו' הוהלך בזיך ווילאי דמעניאן, ב', סי' של': (6) לא אכל. משש מג אכלו' יותר מעתה. וטיז' מבב קאן לא לספוך על קאנ'ה זו אאלא' אאל' עטורה הפליחה פליליה כמו' כתוב' צ'ש. קשענקס אאדר מלענין בקשענקסה, ומוי פישל לו' דין געם ערבים ישפט בעדר. פטב ר'ס אאל'שאר סינן מס' דידכளון' לתקון כי העיר בה בסכמה וחכם אל'חים ועל הגאים אחריהם לעשות' פורדים על שענש'ם להם, וגא' שהולכים לעיר אחרית להשתקע כל עלייהם.

וּרְזָה
ההתקען קץם. (1) יתגעה לפקיר באנט-שכחה). פקרייל לא קה מגיד
בקטלקה בענין אסטר קפנ' שפרודים לknut ארכי פורים, אם
לא כשל פוגים (2) בום ואשן. וכובב גאליך נבה: ונוואה
ליי דקל זה מונד לילך לישכה, אקל למלמוד סרבוץ בבייה.
המגש איןיב בכלל זה, דאיין קה גאליך בטול צורי סורה.
לאין אוקרים זאלטיך (3) באויה שכת של פורים למס'ר, כמו
שאיאין אומרים פטנוגים בערכ פורים בחל. כי אין אוקרים אדרוק
קסידן בשחת שהוא ערבע פורים: (4) מצערעים. זה קאי על
סוכאיב עזום. (5) אבל קצערת⁽⁶⁾, אף שאינה מאטערת עינ'ה מטעהה⁽⁷⁾. אבל
סוכאיב עזום, (6) ובאליה ובה מהמיר בז'ה⁽⁸⁾, אף
בחב היעשות עזקם, (7) ובכרא אפריך.

שער הצעין

(ח) נלבמים. ובאמת לול הנטוקים נתקפ קיל פטען. ובן מרב העריך דקח נתקפ בז'אי שרי. (ט) סא בנטקped גס לויה שרי נטמי. (י) פג'אנטנים קש טראנין. והוא חולש גם כן לדעת הרין ורונה דווארים בחגגה להתקנות? פיו: (ו) קד הא לדרוש הפחתה-השקל על דברי הקנסת השורה במקרא אברקם וכן מוח בכנסת הדרולה להמעין זו, והוא כפירמידים שפיטר דרכנת הדבורה פיג' עיל העריך גש עשו רונגה אטור להתקנות גס לאחריו, זה אינו: (ז) נלבמים: (ט) פג'אנטנים ושי'א: (ט) אחרונים: (ט) וכן בשארע בולו ד' האיד בו בולו, משום בולו יאן קעניד דהווא שלפען פוינט ערבי-שפצע אליה זוטא שם מהויל. ולא קשתחי השلت הנקרא ברה. דאליה רבקה מס'בז. עין שם: (ט) אחרונים בשם רוקם: (ט) וכן דעת הפחתה-השקל. הנה דראטה שהביא טראהורודים דקה בשעוזה-דיקוב, אך באליות רבקה ווליכים עד מעקריל בעש מחר'ש, וראחה דקלוי לפי מג'נו בפקודים: (ט) טענויות זה אינו קבען זוקא ליום זה, כדיאיתן בפתקה חוקרים ששלש עשו מטען כי מים קדר'ן נבר לפענית של אספן נהג'יא ביראורה: (ט) פג'אנטנים: (ט) ואינו דומה לאנא דטבאר בספטן תקנת בתקעה באב שנڌה. דאיון מותרים לאכל ורק הצליב'רים וווקא לאחר מנה עזק הרענונה יקיה בללה. ואנן צידין להתקנות יומ אחר עברו וזה יש לינדר דקסט אנטפ נוקטן רק ביים א', ויפני שיזיטו של בעילביבות הוא אין איז זירק' השלים פצעתו, וטפלא אחים טסורי לעלא עם הפעיל'רים, מה שאין כן בוגנונג דלא גבקע בזון ברור וווקא ליים א', ובכ'ל בעיש'ן ה, להעדי שי אקלע ברורה-פילה, וקסות ברורה-פילה בזואה הא, כי'ולים לאכל ולטלשים ספונטיות לדם מחר. וכפירמידים כתוב עז. דהטעים דלא גבען פונטי אטור בעקב'שעת. מפני שטuibים בבליחות ואנן פג'אי להקhnן לבבוד שעת, וזה שיך ונך לעוני לפבע ההניתן ללטם⁽¹⁸⁾, מה שאיינו בו ביהים בשאלע ברוח מליח דהשגדה מזאה ייא, יכולם לומר מליחות בזם ה, ולהתעדים בזם:

א. גוֹסְפָּת אַגְּרָה
יִתְהַ, וְכֵן כָּבֵד קָרְבָּאָשׁ
בְּקָרְבָּן קָטָן וּמִתְּנָהָה
בְּפָ� קָטָן שֶׁסֶם אֲנוֹ
דָּרְאָתָה שֶׁבְּ בִּיְגַּזְעַן
קָרְבָּה לְלָלָה גַּעַד
בְּשֶׁם פָּקָדָת כָּדוֹרִים.
גַּעַד-עַלְמָן פָּאָרוֹן
לְבָנָן, לְאַדְנָן
לְהַקְרָעָה מִין לְפִי
בְּגַבְעָלָן בְּ גַּבְעָלָן

שערית תשובה

[ג] לאכל. עבדה. וען בשכורי ח'ג סיכון נ-שפקכים לדורי טש"ע. ולכך מזכיר הרשות בקשרו בא בז'ה וטחנה שמתהנוויות ביתם ה' ואכל וטהר ובכללה בא לביריו ושם שעהלום התגעני הימים. יתפער ביום אחר בענ"ש בכריך ליקיט מינות האסמותה וציצתם בקדוחים פמגלה שהוא קד"ת בם"ש. עיין פמבר"ס כלו פינן א', ואך לאט"ז ויל ובמהד' דעם ייל שיפיצה שעונת ביתם בלה'ה משא"ב באן ששלוף פלים וגון לו פגעה אנטויה שערת פהענ'ת בדים ז' ע"ש. עיין פמבר"ס קב"ט אכתי ה'קון ח'ז' ציל שעתהן גונן ר' עקר ונ' קהונתו פתקד' שן. לפ' שפום פורטס נ'ה בקבוץ מלח פתקח'ב סקון לה'ה. יוס' ה'א' או' פתקח' בתקד' א' נט' פוליט. וכבי' מיל'יאר'ין תקב' אקל דאל'ה'ל'י'ק'ץ' ח'א' סקון קי' קב' דיל'יא בפל'וק'א' קומס'ה. וה'ק' דאל'ק'ין לפתקד' פראל'ון' ג'ש'ו' קן. עין קפ'רו' שפוד'יטים שכ' ג'וב'ם'יאר'ין תקב' נ'ב' כמי'ש' בז'וק' שעהק' להתקנות בשין. וס' י'כ': עין בשין סקון ג'י. כמו שפום בה'מו'ק'. עיין בכריך בשם' ביד שחון בה'ר' ג'י' ח'פו' לא

משנה

(א) מטר להחגנות לגנים ולאחריהם. וכן (ב) בנספר שריין. וב"ה כקבב ובקבבה אסור (כ) להחגנות לפניו היא גדרן דעת נdry קרען. והנה יש לנו גנים להחגנות לפניו בקבבה פטמות ערב ואשחזרן, אין (ל) לשנות מהקם (ג). אבל בקבבה לא נהג כן, ועל כל-פניהם אסור לנור בו עונת-ציבור; וכן יום ראשון נפטר בקבבה, (ה) אף רוחיד מקר להחגנות בו, עונת-ציבור אסור לאור בו: ב (ב) מחתגין ב"ג באדר. כי בימי קדרון ואספאר נוקלן בימים י"ג באדר להלחים ולעומד על נפשם, וכיון אריכין לבקש רוחקים ומוקנים שיצרים שם להגום מאוזיקם, ומצביע בשני בימים מלחהה שעורי מתחזין, שכן אמור רבנן נ"ל, שמשה ובנו אליעו בשלום ב"ז שולחים אם עמלק קה בקבבה, ואם בן קנדאי גם בימי קדרון קיו מתחעים באחד יום, (כ) ורקנו נהור כל יישאל להחגנות ב"ג באדר: נגרא עונת אספאר, כדי לזכור שהשם יזכיר רזהה ושומץ^ט כל איש בעת צרכו באשר יתעורר ונישוב אל השם בכל לבבו, כמו שעשוה בימים קהם: (ג) להחגנות בימים חמישי. אבל בז' שבת (ד) אין קובען שגענות^ט בתקלה מפני בדור שבת, לפי שריגין בהענית לזרק סליחות ומענינים. וצערב-שבת לא יתכן לעשות בין לימי שליל ואילו לטרס לקבע קשบท^ט,ומי שהה בדורך ושבה שמותענים בימים חמישי ואכל, ובכללה בא לביומו ושם עשרהulos

(ח) נלבנבים. ובאמת לול הנטוקים נקפֶד קיל פַּעֲמִיתָן. ובן פְּמַב הַפְּרִיחָה דְּקַפְּסָד בְּנָזָאי שְׂרֵי: (ט) סַא בְּקַפְּסָד גַּם לוֹיִה שְׁרֵי נְפִיטִים: (ט) אַגְּנָגָבָנָם קְשָׁם קְרָאנָה. והא חוֹלְשָׁגַם קְרָעַת הַרְמָן וְרוֹנָה דְּאָזְדִּים בְּחַגְגָה לְהַעֲנוֹת? פְּנֵי: (ט) קְדָא לְפָרְשָׁה הַפְּחַזְתִּיחָשְׁקָל עַל דְּבַר הַקְּנָסָה הַגּוֹלָה שְׁהָוָה בְּמַגְןָה אַבְּרָהָם וְכֵן מַזְחֵךְ בְּכֻנָּת הַכְּדוֹלָה לְהַעֲמִין זוֹ, וְכֵלָא כְּפִירְמָגָדים שְׁפָרְפָּשָׁה דְּקַבְּנָת הַכְּדוֹלָה פְּלִיגָּע עַל הַפְּרִיחָה גַּם שְׁעַדוֹת דְּבַנְּהָה אָסָרָה לְהַעֲנוֹת גַּם לאָהָרִיו, קְזָה אַינוֹ: (ט) נְמַבְּנִים: (ט) אַגְּנָגָבָנָם וְשְׁאֵי: (ט) אַחֲרָנוֹנָם: (ט) וְכֵן כְּשָׁאָר בְּלָוִם דִּי הַגִּיד בְּוֹ בְּלָוִם, מְשֻׁומָם בְּלָוִם יְאַקְרָבְדָר הַהְוָא שְׁלָפָן פְּזָוִים וְעַרְבִּישָׁבָת אלְיהָ זְוָתָא בְּשָׁם מְהֹרָלִי. וְלֹא קְשַׁתְּחוּ הַשְּׁלָת הַקְּנָסָה אַבְּרָהָם. דְּאַלְיהָ רְבָה מְשִׁבָּה זוֹ. עַצְּמָם: (ט) אַחֲרָנוֹנָם בְּשָׁם רְזָקָם: (ט) וְכֵן דְּתַת הַפְּחַזְתִּיחָשְׁקָל. הַגָּה דְּרָאָתָה שְׁבָהָא מְאַרְחָוֹתִים דְּחָה בְּשַׁעַוְתִּיחָקָבָן, אַגְּנָגָבָנָם רְבָה חַוִּיכָּמָד מְהֹרָבָשׁ, וְרָאָה דְּקָלְיוֹ לְפִי מְנַבְּגָה בְּפָקִים: (ט) שְׁמַעְנִיתָה זוֹ אַינוֹ קְבוּעַ זְוָקָא לְיּוֹם זוֹהָה, כְּדַאיָּתָן בְּפִטְחָה תּוֹרִים שְׁלָשָׁלֶשֶׁן טְמַעַן יְמִינָם תְּחִלָּשׁ אַגְּרָר לְפִעְנִיתָה שֶׁל אַסְפָּרָה גְּהַגְּאָה בְּיַאוֹרָן: (ט) אַגְּנָגָבָנָם: (ט) וְאַיְנוֹ דְּזָמָה לְגַעַן דְּקַבְּאָר בְּסִמְןָן תְּקַנְתָּן בְּתַחַתָּה בְּאַבְשָׁנָהָה. דְּאַיְן תְּמִימִים לְאַכְלָן וְקַח הַכְּבָלִיבָרִיטָה וְזַוְּקָא לְאַחֲרָמָה מְנֻחָה עַזְקָר הַעֲסָוָה יְקִהָה בְּלָלה. וְאַז צְדִיכָן לְהַעֲנוֹנִים יוֹם אַחֲרָ עַבְרוֹ זְהָה יְשָׁלִיכָן בְּתַחַתָּה אַבְשָׁנָה. דְּאַיְן קְבָּעָן רְקִים אֵין צְרִיךְ הַשְּׁלָלִים פְּשִׁיטָה, וְטַפְּלָא אֲהָרָם סְבוּרָם לְפָאָל עַם הַפְּגִילִיבָרִיטָה, מַה יְשָׁלִיכָן דְּקַטְמָן אַקְבָּעָן רְקִים אֵין צְרִיךְ הַשְּׁלָלִים פְּשִׁיטָה, וְטַפְּלָא אֲהָרָם סְבוּרָם לְפָאָל עַם הַפְּגִילִיבָרִיטָה, מַה יְשָׁלִיכָן שְׁלָמִים בְּפִזְעָן בְּרוּר וְזָאָה לִים הֵ, וְכֵלֶל בְּפִזְעָן הֵ, הַקְּפִי בְּיֵ אַקְלָע בְּרוּתָה-פִּילָה, וְקְשָׁוֹת בְּרוּתָה-פִּילָה בְּזָהָה הֵא, יְכוֹלָם לְאַכְלָן וְלְתַלְשָׁלִים סְפִינִיתָה לְזָהָם מָהָר. וְכְפִירְמָגָדים תְּחַבְּזָה, דְּהַטָּמָס דְּלָא גְּבָעָן בְּזָהָן תְּמִינָת אָסָרָה בְּעַכְבָּרְשָׁתָה. מְנִי שְׁמַמְבָּס בְּלִילִותָה וְאַז בְּנֵי לְהַמִּין לְכַבְּדָ שְׁבָת, זְהָוָה זְהָקָם:

קנא באר הגדלה

החלבות מגליה סימן רפואי תרפו

(ח) שלשה ימים, זכר לתענית אסתר:

תרפוץ חייב קריאת המגלה, וכן ב' סעיפים:

א [*] ח'יב אָדָם (א) ל'קרות הַמְגַלָּה פְּלִילָה (ב) וְלַחֲזֹר וְלַשְׁנוֹתָה פִּיּוֹם. בְּוֹשֵׁל לִילָה, זְעֻנָה
 (ב) (ג) כָּל פְּלִילָה, וְשָׁל יוֹם, זְמָנָה בֶּל כְּיוֹם, (ד) מַהְגָן הַסְּפָה (ה) עַד סְופָ קִיּוֹם. וְאֵם קְרָאָה מַשְׁעָלָה
 עַמְדוֹד הַשְׁחָה, (ו) נְצָא: ב (ז) יְמַבְּלִים פְּלִימָד (ט) תּוֹרָה לְשֶׁמֶעֶן קְרָאָה (ט) קָגָלה, כָּל וְחַמְרָר לְשֶׁאָר
 גְּבָעָה דָרְכָה שָׁם כְּמוֹרָה שְׁמָמָה
 דְּבוּרָה שְׁמָמָה
 אֲמִירָה דָרְכָה
 קְרָאָה מַגְלָה

שערית תשובה

הנ"ל ערך במאמרם של דוד ורנר וישראל גוטמן. מילון הארכיאולוגיה העתיקה, ירושלים, 1980, עמ' 100-101. סדרה של ארבעה כרכים, שבסופה מילון מקיף של כל המילים והביטויים הופיעו במהלך כל חוברת. כרך רביעי יופיע בשנת 1990.

ובחשובת תול'יאיר צפויו כ פלטן תרין. ואכן בראקם ובשנערן (2) מאנדר.

משנה ברורה

הקללה מה שפקח נון שם⁽²⁾: (ב) ולחזרו ולשנונה בירום⁽³⁾. זכר לפס.
 (ג) שמי צווקים בימי ארכם יום וליליה: (ג) כל הלילה. עד
 עפנדי השחר⁽⁴⁾: (ג) ואם לא גראה קדם, (ד) אפלו באנס, שוב לא
 אקרוא, דמשעה עטדי-השיך יטמא ההוא: (ד) מתיין ספהה.
 (ה) שאן הכל בקיאין בעמוד-השمر ומגין דאי
 לא-אקרואני, אריך לכתחלה לפקין עד רבנן, ריום ברור הוא
 ללבלל: (ה) עד סוף הים. הנט (ו) שקיעת המאה. ואמ נמשך
 עד בין-השימות. יקראנה (ו) ביל' בנקה: (ו) יאא⁽⁵⁾. ואם קה
 אנט' קאה, יכילה לרורה לכתחלה מפשלה עמוד-השמר⁽⁶⁾
 (ז) אחוריונים: (ב) (ז) אבאליטים פלממד תוריה⁽⁷⁾ וכו'. רוזה לומר,
 אהר רטממד תורה שכול נגער כל המזות. ואפלו הנטה מלמד
 בתורה (ט) של חכונה גדולה⁽⁸⁾ (ט) של מהה אנשים שלומדים
 באביה בית, אפלו הבי אריך לבשל ולילך לרורה בצבור משום
 בברברבעט קורתה מל⁽⁹⁾. וכתם המי-ארט: מכל פקסום מי פשפחלל
 הקשה⁽¹⁰⁾ בכל כל בברברבעט קורתה מל⁽⁹⁾. להפתלל שם, אין אריך

שְׁנִיר הַצְלִיחָה

ומי שנעשה לו נס נזקן ונדר לעשׂות לו פורום. י"א לעשׂות בשנת עבורה בקדר שוי י"א לעשׂות בקדר ראשון, וא"כ שנעשה מנס בשנת תעבור בקדר, נבר' ש' כליר סימן י"י, ועמש' סימן תקסה סי' (בקמ"א חולק עליין, ובכפער אליזון רפה דעה דבריו בקמ"ם תורה, ע"ש). מחב כהה"ג: מי שמתזבזה יומם שנעשה לו נס ואראע בשבת, יתנה בע"ש: (1) כי יטמים. כי בה'ב אחר פרחים, ב"ז סימן בכל, ע"ש:

(ט) כל ב-בלילה. ואנו רשות ש-עולה עיה לא בבנאות. וכך רשות ש-תפקידן בהתקה בטהור
מטהור את בלילה, פ' טהור, ס' טהור, ע' טהור. ובזה בבלילה ט' טהור ואנס גזת כטהור לטהור
אל יומם חסר ששלא עיה: (ט) מודת. עמ' א"מ ובהתשובה שבוחן ישבות ישבות ח' בבבון

מ'שנה

ויען בפ"ז ואלה רעה שחולקים על ה"ה זה, וודעכם דקבי עיתות
דמגניטה הוא ווילא ליום חמישי, ועל-כן אסורי גלום לאבל ביטוי
חמייש, ויעשו הספורה בלילה: (ז) אכן (טו) הפעיל-ברית בעצמן
הפרון לאכל קיטם חמישי (ט) אחר מילחה^(ט), (ו) ואין אזכירן להתענויות
למהר, וככ"ל בסימן תקנת סעיף ט לענן פשעה באב. עין בפ"ר
מקדים שבחב, רפה מקל לנהוג בדעת קרא"א לא הפסיד, וכן כמור
ויקיצעה ובשבות-זקוק הפסיכו לרעת קרא"א^(ז): ג (ח) שלשה
לקיים^(ז). פרוש, שנן חמישי ונשני (ט) אחר פירוט. משנקנס אדר' מרבין
בשבקה^(ט), ומ כי ש"ש לו דיין עם עפומ"ים ישבט באדר' (גמרא). יכולות
בנין עיר לנוין בהסכמה וחתום עלייכם ועל קבאים אחוריים
לעשותם פורמים. קשיבותו שnoch העבור (יע) צריך לעשות הפורים
באדר' שני^(ט), אם לא שונעשה לו הפס בשתת העבור באדר' ראשון:
א (א) לקרות הפגלה בלילה. משעת (ט) זאת הרכובים^(ט),
ויען לפקון בסימן תרצב סעיף ד במלונה קרורה ופואר

הלבות מגלה סימן רפואי תרפו

ביורדים ומוספים

שכמדומה שעריך להתענות, ודעת הגרא"ש אלישיב (פסק שמעועת פורים עמי מה שיתענה חיזי יומם).

(24) וכן דעת הגרא"ש אלישיב (פסק שמעועת פורים עמי מטה) קיימתlyn בדעת המשניב שמיקל לבעל ברית גם כשהינו נודה, וראה ארחות רבתו (היג עמי לד).

[משניב ס"ק ז]
שלשה יטמים²⁵ וכור, משגננס אדר מרקין בשלהי²⁶ וכור, לעשות פורים ביום שגנעה בו נס²⁷ וכור, צור לחשות קופרים באדר שגנע²⁸.

(25) ובימינו, כתוב הערך השלוחן (ס"ח) שלא שמננו מיר שטוהג כה' מפני חילושת הדורות.

(26) והזמן שמרובים בשמה בחודש אדר, כתוב הא"א (בוטשאש, סי'ב) שהוכונה היא בכל החורש ולא רק עד פורים, כמו בחודש אב שמעוניין בו בשמה שכתו דפוסים שהוכונה היא בכל החודש עד אולו, מבואר במשניב לעיל (ס"י תקנא ס"ק ב), והרי מידת טוביה מרובה ממידת פורענות, וכן משמעו מן הנאמר במגילת אסתר "זה חדש אשר נפרק להם מגן לשמה", וכן כתוב החתום טופר (הגהות על השיער ס"י תקנא ס"ק ב).

ומה נקרא 'מרבים בשמה', ביאר הגרא"ש אוישרב (הליכות שלמה פורים פ"ח ארחות הלכה העי) שאין צריך להרבות בעפענות של שמה, אלא עיקר הדין הוא להסידר מליבו בימי אל כל דאגה ועצב, והגמוקי אורה חיים (ס"א) הביא מה שכתב בשער יששכר,ichel דבר שמרבה אצל שמה יש בזה מזעקה ולכך לא פורטו חז"ל באיה אופן ירבה בשמה²⁹ וראה בשות' צפנת בענין (זרנתק, חי' ס"ג) שכותב על דין 'מרבים בשמה' שאין שמה אלא אכילה ותוהה, ודעת הגרא"ש קנייבסקי (תורת המועדים ס"ק א) שם צורך לעשות אותה שמה, יעשה בחודש זה, והביא (שם) שהגרא"ש קנייבסקי נהג לשנות יין בחודש אדר.

ועין 'משגננס אדר מרובים בשמה' האם נאמר גם באדר ראשון של שנה מעברת, כתוב בשות' שאילת יעב"ץ (זיב סי' פח) שבשנה מעוברת אין שמה נdagת אלא באדר שני, מפני שהוא סמור לישם גם בו נעשה ניטים לישראל, והם ימי ניטים רצופים, וכן כתוב בשות' תשובה מהאהבה (חיב סי' שא), וכן דעת הגרא"ז אוישרב (הליכות שלמה שם תע"ג), וכן כתוב בשות' שבת הדורי (חיז' סי' ג) גם באדר ראשון, וכן משמע בשות' חתרם סופר (חו"מ סוף סי' ס).

(27) ובתוב לקמן (ס"י תרצז ס"ק ב) שהסודורה שערכם לזכור הנס היא סודרת מזחה, כי כל סודרה שעתדים לזכור נפלאותה ה' היא סודרת מזחה, וכן כתוב לעיל (ס"י תרע' ס"ק ט) לעין הסודרות שעשיות בchnica.

ומי שנעשה לו נס, כתוב לעיל (ס"י ריח ס"ק לב) שיפריש לצרקה כדי יבלטו ויחלק לומדי תורה, והוספה, שיאמר הריני תחת זה לצרקה, והוא רצון שידה נחשב במקום תודה שהיית הייב בזמנ המקדש, והוא שיאמר פרשת תורה. כתוב עוז, שטוב וראוי לו לתקון איזה צרכי רכבים בעיר, ובכל שנה ביום הוה יתבודד להחות לה' יתרברך ולשםך ולספר חסוד.

(28) אמונה, lkmen (ס"י תרצז שם) כתוב שיעשה את הפורים באדר ראשון, וכן העיר השונה הלכות שם (ס"ה).

ולענן מי שובל בחודש אדר ונעשה דול' בשנה מעוברת, מתי געשה גדור האם באדר ראשון או בשני, וראה מה שכתב השוע"ע המשך במילאים עמוד 121

[משניב ס"ק ז]

ביום חמישי אדר מיל'ה²⁰ וכור, הפסימיו לרעת קرم"א²¹.

(20) וכן לענן פרין הבן של בתקנית אסתר דרחה, הורה הגר"ם פינשטיין (שמעתתא דמשה משה עמי תפ"פ) שובלים הכהן ואבי הבן לאכול, ובמברא במשניב לעיל (ס"י תקנס ס"ק לח) לענן פרין הבן של בתשעה באב שנודה בשם יש אומרים וראה שעה"צ שם (ס"ק מא). דעת הגרא"ש אלישיב בוה, ראה הליכות והנהגות (עמי ד).

(21) ומנגד העולם למעשה, ראה בחו אדרם (כלל קנה ס"מ) ובקצת ע"ע (ס"י קמא ס"ג). וכן דעת הגרא"ש ואונר (קובץ מבית לוי חטיו עמי יח.).

[שעה"צ ס"ק ט]

ומי נקל בשם בעלי-החיים, אבל לעיל בסימן הפי"ל ס"עף ח²². (22) שם כתוב הרטמי, שאבי הבן והמותל והטנק, כולם נקרים ועלי ברית. ובמשניב שם (ס"ק לב) הוספה, שהוא הדין amo, אבל המבוני והמושזיא, כתוב שם (ס"ק לו) שאינם נשנים בבעל ברית.

[שעה"צ ס"ק טו]

דאין צוריך להקענות בכל²³ וכור, געל-בל-פניט אטר פנקה בונאי לאורה יש לקלל²⁴. (23) אכן, לבאה מטעם אחר צוריכם החותן והכללה להתעשות ביום החופה, משומ שבאותו יום מוחלים להם על עונותיהם, או ברו שללא ויז שיכורום בשעת הקדשין, מבואר במשניב לעיל (ס"י תקעג ס"ק ח). ואולי יש לומר שכונתו בגין שהחופה נשרכה בلال התענית, שכיל יום המחרת נחשב ביום החופה.

ולענן חוץ בתרן שבת' ימי המשתה בתעניות דוחית של שאר ארבע החנויות, כתוב בבייה'ל לעיל (ס"י תקנת ס"ט ד"ה ונראח) שדעת המג'יא היא שחייב להתענות אפלו בתעניות שבת'ות כוון שלענן זה אין ימים אלו נחשבים מרגל זריך בירום החופה אין צריך להשלים, כוון אין ימים אלו נחשבים בחנויות שבת'ות, שהרי ימים אלו מצד שאף בתרן שבת' ימי המשתה אין מוחייב להשלים את תענותו עד עצה הוכבבים בחנויות שבת'ות, שהרי ימים אלו דוחים אבירות וכrangle שלו הם, והביא שן כתוב הפתוח תשובה בשם שרית בית יהודה. ובזימים החופה, לפי מה שציריך בשעה"צ כאן, אין חיב להתענות כלל בנדחה, ואפלו לא מקצת היום, וראה במשניב שם (ס"ק לה ובסי' חקן ס"ק יב), שמתענה עד החופה ואינו צריך להשלים, וראה בתחלת העש. וראה בשעה' שבת הלוי (חיז' סי' ע אות ג) שבת' שבת'ה דוא שחון מתענה ומשלים בתו שבת' ימי המשתה, אפלו בתעניות שבת'ות, וכדעת המג'יא. ולענן תענית אסתר בתרן שבת' ימי המשתה, כתוב השער תשובה (ס"ק א) שלא יתענה כלל אף שאינו נדחה, וכן כתוב הקצתיע' (ס"י קמא ס"ב), וכן דעת החוזיא (חו"ט שני שבת' חיב עמי סי' כה) כתוב שכין שהחופה בבר ביום החופה, יציא בהז' חובה, ואינו צריך להתענינה בבל בתעניות אסתר, מבואר בשעה"צ (ס"ק יא) בשם הגרא"ש קנייבסקי (ארחות רבנו ה' עמי ל) והגרא"ש אוישרב (שלמי שמחה עמי ששה) [וכמו שציריך בשעה"צ לענן תענית אסתר ביום החופה], וכן כתוב הכהן החיים (ס"ק כח) שבמקרים שאין מנהג להחמיר המיקל לא הפסיד. והוספה בשער תשובה (שם) שאף איתר צריך לפזר את התענית אחר כה, מאירן, הקצתיע' כתוב שיפרע את התענית אחר כה. ובשות' אבן ישראאל (חיז' שם) כתוב שיפרע את התענית אחר כה, ובס' קמא ס"ב, כתוב שכין שהחופה בבל בתעניות אסתר, אבון ימי חובה, יוציא בהז' חובה, ואינו צריך להתענינה בבל בתעניות אסתר כבורה קבעה חזקא ליום זה, אלא בכל ימי חדש אדר. ודעתי הגר"ם פינשטיין (רובות אפרים חד' סי' קצעג אותיות ב- ז- ד, פורים וחודש אדר פ"ז ס"כיה) שחותן צריך להתענית, וכן דעת הגרא"ש קנייבסקי (ישמח ישראל פ"ד העי) (26)

מילואים הלבות מגלה סימן תרפו המשך מעמוד קודם

למי שהולך בדרך והתענית קשה עליו, יוכל לאכול ביום חמישיו ולהתענית ביום שני. אך דוסוף, שלועת העז' זומבאות להלן סיק י) אין להקל בו הוה כלל, בין שקבועות התענית היא חזקה ביום חמישיו, וביום שני אסור להתענית מפני בבדח ושבת.

ומו שקשה עללו התענית חרוצה לאכול בסכומה קודם קיראות המגיללה, כתוב הרמב"א לקמן (ס"י תרבעט ס"ו) שאסור לאוכל קודם קידום קיראות המגיללה גם אם התענית קשה עליו, ורק אם משנייב שם (ס"ק י) פרמי הדינוט בזיה.

[שעה"צ ס"ק י]

שׁוּשָׁן רַק לְעֵנֶן לְפָגַע הַפְּגִינִית לְכָלֹם⁽¹⁵⁾.

(18) וזה העט המובא בהזה שכתבנו ממשניב לעיל (ס"י ג) שהוא מפני שלא יכול לשבת בשחווא מעונה, ולפי טעם זה לאכואה אין להקל.

[משניב ס"ק ז]

וְאַפְּלֻגְוּ קְשָׁרִית אֲפָרִים לְאַפְּלָלָם⁽¹⁶⁾.

(19) וכן לאחר טהרות ברית המילה, כתוב לעיל (ס"י תקסט ס"ק י) לעזען תענית בהבב כshall ברית מילה באוות זום, שעבורם אינה הענית כלל ופשות שמותדים לאוכל אף בביהם ואף שם אסורים לאוכל בכיהם קודם הסעודה.

(15) ולעין משבורות ומיניקות בשאר התעניות, כתוב בביבהיל לעיל (ס"י תבק"ס י"א ד"ה א"ק) שדעת האיר שב בשאר תענית צרכיota לפועל את התענית אחר כך כמו שזכירות לפועל בתענית אסתור, אך כתוב הביזיל שענן ראה מה תענית אסתור, ובמובא בעדעתן כאז (ס"ק ייא) בשם הנגיד, שדרקא בתענית אסתור שיר לפרק אחר כן, בין שאין ומה קבע חזק ליום זה, והוספה, שהו שום אהרון לא העתק את דעת האיר בזיה.

[משניב ס"ק ז]
לא בפ"ש(שוו) וככו, ובקשה עלייך הצעניטה⁽¹⁷⁾.

(16) וכן משברות ומיניקות שאין מתבונת בתענית אסתור, כתוב הא"א (בוטשאנש, ס"ב) שם"מ ימעוד קצת באכילה ושתייה, כדי לכלול את עצמן עם העט בראו, וכן דעת הגיגן קרלייך והגרית קיניבסקי (ישמו ישראל פ"ד ס"ב, ימי הפורים עמי ק), שאף הפטורים מלחתנות לא פירושו מן הציבור, ולכן לא יכולו אלא בפי הדורש לבריאותם, וכן דעת הגיגט פינישטין (נטען גבריאל פורטס פ"ה ס"ח) שאף הפטורים מלחתנות בתענית אסתור, מימי לא יכולו בשיה.

(17) וכשחל פורים ביום ראשון שתענית אסתור מוקדמת ליום חמיש שלפנוי, כתוב היעת תורה (ס"ב) בשם וכור לאבוחם שיש להקל או

הלבות מגלה סימן תרפו תרפו

המשך מעמוד קנא

(ס"י תרבעט ס"ק יד ו-טו) משמעו שום בלילה חיוכה מדרבה קבללה. שערו זמן צאת הכוכבים בארץ ישראל, כתוב הקצתה השלון (ס"י גב בחד"ש ס"ק ב) שהמנגה בארץ ישראל כשייטת האגונים, שצאת הכוכבים הוא 3/4 ניל אחורי השקעה הראשתה, והוא ב-25 דקota בתבש שלעןן קריאת המגיללה ונהוג החוויא [לעןן חpullת דקות] [בחדורי החורף] אחריו השקעה, ונוהג החוויא [לעןן חpullת ערבית], ראה לעיל (ס"י רלה ס"ק ד). ולעןן זמן קריית המגיללה פארעות הכריות, כתוב בשווית אגדות משה [אריח חד ס"ה ס"ב] לודעתו שיש להוג ברית שצאת הכוכבים הוא כשייטר היילך ארבע מיל אחריו השקעה] שאפשר לקרוא אותה 50 דקota לאחר השקעה [אין יותר לחמתן 22 דקות כבוי באיזופה, מבואר במשניב לעיל (שם) לעןן קריאת שמיידאו שלשה כוכבים בינוים, או שהלבנה ווורתה בכתה ונארה על הארץ, וכותב דמשניב שם (ס"ק ג) שדי שלשה כוכבים בניונים איילו מפוזרים ורק לעןן מושאי שבח וום ביפור מהMOREות להזכיר שלשה כוכבים קענים ורצופים, לעיןן קריית שממ' מהMOREות שיוציאו קטנים, אבל אין צורך שיוציאו רצוופים מבואר לעיל (ס"י רלה ס"ק ב), ראה מה שכתבנו לעיל (ס"י תקסט ס"ק ב)].

לעיל (ס"י נה ס"י) וכמשניב שם. כמו כן, מי שיש לו יארציט בchodosh אויד, מותי יינdeg יארציט בשנה מעוברת, ראה מה שבtab השער לעיל (ס"י תקסט ס"י) ובמשניב שם.

סימן תרפו

חיזוב קרייאת הפגלה

[משניב ס"ק א]
משעת צאת הכוכבים⁽¹⁸⁾ וככו, במשעה ברונה ובאור הילגה מה שפְּתַבְּנוּ שְׁמֵשׁ⁽¹⁹⁾.

(1) חנן צאת הכוכבים. כתוב הרמא לעיל (ס"י תקסט ס"ק א) לעןן תענית שהו שמיידאו שלשה כוכבים בינוים, או שהלבנה ווורתה בכתה ונארה על הארץ, וכותב דמשניב שם (ס"ק ג) שדי שלשה כוכבים בניונים איילו מפוזרים ורק לעןן מושאי שבח וום ביפור מהMOREות להזכיר שלשה כוכבים קענים ורצוופים, לעיןן קריית שממ' מהMOREות שיוציאו קטנים, אבל אין צורך שיוציאו רצוופים מבואר לעיל (ס"י רלה ס"ק ב), ראה מה שכתבנו לעיל (ס"י תקסט ס"ק ב)].

[לעןן קריית המגיללה ושרה ויפט ורבנן, האם ציריך שלשה כוכבים טפחים או שדי בכוכבים בינוים, בשעה"צ לעיל (ס"י רלה ס"ק ב) משמעו שرك לגביו תענית מקלים, ובטעם הדבר ראה בפמאם שם (משבוי ס"ק א) שענן אמורום בגין טפק דרבנן לכולא מושם שחיטרין בקיאות בין כוכבים בינוים לדולט אנו שחטב טפק, אכן בדרבי זה הקטנה [מילה פ"א ס"ז] מטהת עיי ס"ק י) ובמטחה דוחה (ס"י רלה ס"ק ד) שבחולוק השמי מבואר שבדיניות דרבנן מקלים בשלשה כוכבים בינוים, וכי כתוב בספר בין השמשות לחד"ש טקוצ'ינסקי עמי ס"ז). ווש לחוטף שאף שמנילה חיוכה הוא מדברי קבללה, אכן כתוב בשעה"צ לקמן (ס"י הרץ ס"ק מא) שבבלילה חיוכה הוא רק מדרבן, אמן ממשניב לקמן

מילואים הלבזת מגילה סימן תרפו תרפו המשך מעמוד קודם

122

אומרים שהוא מעת קורב שהאור פni המורה, ויש אומרים שעמדו אחר האור פni המורה הם מן אחד, ולענין הלאה, כתוב בביבה'ל לעיל (ס"י פט סי' ד"ה ואם) שיש להחמיר בכל דבר שמצוותו בוטס, שבם עשו קודם שהאור המורה, יחוור לעשתו לאחר שהאור המורה ניחוץ מוחפה בדיעבד ובשעה הדרתק שיש בו חיש בז' הביעו, ובביה'ל לעיל (ס"י תקבח סי' ד"ה ואם) נשאר בדין זה בצעיעו, ומנו קודם נן החמה הוא בן 22 ל-26 דקוטר, וראה מה שבתבוננו לעיל (ס"י פט סי' ב).

[משנה ב' ס"ק ג]
מקטלים תלמוד תורה וכור, משום בקביעתם הדורת מלך¹³ וכור, כל השגה בקביעות¹⁴.

(8) ומה שנחשב הרבר לביטול תלמוד תורה, אף שלכורה גם בקריאת המגילה מוקים מצות תלמוד תורה, כתוב העירץ השלחן (ס"ה) שמייט יש בה ביטול תורה בעצם ההליכה למקומות הקיראה, וכן בהמתנה עד שהתחספס כולם ותחללו לקרווא וכן כתוב המהרץ' דורות (מגילה ג א ד"ה מאכון, עזין שם), ובשותה בית אביהם (ויחי ס"ה) כתוב שנדורבר בשעשוך בלימוד ממשה וגמורא, שלגביהם לימוד נן' נהש במשמעות תורה. וראה שם תירוץ טuff, ומה שהעיר על זה בשותה אבני נור (ויחי ס"ה תקון אותן י), ובשותה חכמה שלמה (ס"ב) תירוץ שבשמכון בקריאתה לקיום מצות מגילה, אנו מקיימים או מצות תלמוד תורה שהיא מצות אחרת [ראה מה שבירא בה בספר משמרת חיים חיב פרורים אותן י], וכן בירא הגרא"ח קיבסקי (ארחות רבו ח"ג עט' לה) בשם החורא, וראה מה שתירוץ הרשי' (מגילה שם ד"ה שמפטלן) והדעת תורה (ס"ב) ובשותה עפנת פענה (ח"ג ס"ה רעו אותן י).

(9) וראה עוד דין ברוב עם הדורת מלך' בקריאת המגילה, למן (ס"י תרצ' ס"ק ב').

(10) ומברואר שאין והוא אלא כשמחפה בקביעות בית נתת עם ציבור קטן, אבל אדים שרגיל להחפה בית נתת עם ציבור גדול, צידד בשותה שבת הלו' (ח"ט סי' קמיה ס"ק ב') שציריך לשמות שאות קריית המגילה ולא ליר' לבית נתת שבו היצבור קטן יותר. וכותב, שמים אם הוא הדרק לצאת לדרך מטה, אף אם מוחפל בקביעות בית הכנסת הגדול, יכול לשמעו את המגילה בבית נתת עם ציבור קטן וסבירים שם מוקדם יותר מכך אין דין והוא ליר' לבירב עט' אינו אלא לשימותם שם מוקדם יותר מכך ביה'ל לעיל (ס"י תרצ' ס"ה ד"ה ציריך), עיקר הרון של פרטומי נסא' מתקיים במשורה אנסים ומעליה [נמה שטבאליט תלמוד תורה כדי לקיים ברוב עט', הוא רק למצואו מן המחבר].

[שעה"צ ס"ק ג]

ואשפזעין דאיינו קמיב לילך לביית-הקסת קדרולה¹⁵ וכור, מתייבים גלם לילך לביית-הקסת קדרולה¹⁶ וכו', מטפזרא ואיין לילך לביית-הקסת שקייר¹⁷ וכו', (11) וכן לחשלים מניין עבר חולמים שאים יכולם ללהת לבית הכנסת, דעת הגרא"ש אלישיב (פסק שמות פורים עט' נט') שציריך להעצרף אליהם אף שמספריך על ידי זה האת מעלת ברוב עט', לפי שימות גמלות הסדרים אינה הוחודה ממעלת 'ברוב עט'.

(12) אכן, בשכיבור המתפללים ביתו נתת הנדר רצה להחלה לכהנה מניינים בחזרים הקטנים שבאותו בית נתת, דעת הגרא"ג קרלי"ז (יד בפורים פט' סי' ד') שאין לעשותו כי, אלא יש לקרווא את המגילה בפני כל היצבור במקומ אחד, מושת' ברוב עם הדורת מלך', וכן כתוב בשותה שבת הלו' (ח"ה סי' פט).

(13) ולהחפה במנין בנץ החמה בשיטפ.sid בכר מעלה 'ברוב עט' בקריאת המגילה, דעת הגרא"ח קיבסקי (פסק שמות פט' שמייט עירף להחפה בנץ.

ההיתר ביאר במשניב שם (ס"ק ג) ובביה'ל (ד"ה מפל), שמלפני המנחה ולמעלה נחسب לילה לעין פplitה ערבית מבואר בש"ע [ס"י רalg סי' א], ולדעת ר' ר' אפיילו לעין קריית שמע של ערבית [אך ר' אם ר' ג' ר' תמרד להחפה מנהה קחוב פלג המנחה], וכן הקיל להחשייבו ללילה לעין קריית המגילת. וכותב (שם ס"ק ז), ובביה'ל ש' שבפריח והגריא חולקים על דין זה, ולדעתם אם קראו קדום עצת הכוכבים, אינו יוצא כלל אף בדיעבד, ומסקנותו שהמייקל לקרווא עbor חולה וולדה מבعد יום קצת, יש לו על מי למכוון. והסוף ביה'ל (שם), שבשעת דחק גודל יתכן שאפיילו בזיבור יש להקל לקרווא את המגילה קודם שהוא לילה גמור.

[משנה ב' ס"ק ב]
ולחזר ולשנותה ביום¹⁸.

(3) והקראייה של היום, כתוב בשעה'ץ למן (ס"י תרצ' ס"ק מא וס"י תרצ' ס"ק ב') שהוא חמורה יותר מקריית הלילה, כוון שהוא מדברי קבליה וכדברי תורה דמייא, מה שאין כן קריית הלילה אינה אלא מדברני וראה שם הדנקה מינה בו [אמנם ממשכיב למן (ס"י תרצ' ס"ק ז) ו-ט'] ממשמע שאין חילוק בין הקראייה של היום לבן של הלילה, ושתיין מדברי קבליה].

[משנה ב' ס"ק ג]
עד עמוד קפלסרו¹⁹ וכו', קמץ' עלה עמוד-ה-שער [קפק האוא'].

(4) ואף שלפעין קריית שמע שמייקר הדין יכול לקרווא עד עמוד השחר, ויקנו חכמים שציריך לקרווא עד החוצה, כדי שלא יבשל ושבח לקרווא וכמוביא ברשות עיל' סי' לר' סי' ג' ובמשניב (שם ס"ק ז). כתוב המשגיא (ס"ק א) בשם הראים שבקריית מגילה היא ביטם, לא שיש שיכבת, והויסק, שסאין שמייקר מצות קריית המגילה היא ביטם, לא השושן למור על קריית הלילה [הלא כדברי האיד' (ס"י תרפו ס"ק ז)], והביאו הנקה החיות ס"ק ז) שכותב שמנה כל הלילה ורק בדיעבד, אך לבתיחלה ציריך לקרווא עד החוצה כמו לעין קריית שמע.

ואף שמייקר הדין יכול לקרווא כל הלילה, בתב הערכן השלחן (ס"ז) שיש להקדים ולקרווא מיד בתחילת הלילה, מזמן יוריין מקידרין

למצוחה, וכן רעת הגרא"ש אלישיב (פסק שמות פורים עט' נט') וכותב בשעה'ץ (ס"ק ד). שאינו רומה לקריית שמע שלביבה כתוב השוע' לעיל (ס"י נח סי' ג) שאם נאנס ולא קרא קריית שמע של ערבית עד שעלה עברה השחר, יכול לקרווא עד גבן החמה, ובבאיור החוליק כתוב המשגיא (ס"ק א), שצימן קריית שמע תלי' בזמנ שכיבת, שנלמד מיזבשבר', ובין שמקצת אנשיים עדין ישנים באוטו ומן, נחשב כן לעין קריית המגילה שתלה בדין לללה, ולאחר שעלה עמוד השחר הוא כבר יומם.

[משנה ב' ס"ק ה]
[צ'א]²⁰ וכו', לקרווא לכתיחלה מטעה עמוד-ה-שער].

(6) והקרווא את המגילה לאחר שעלה עמוד השחר, כדי להוציאו אחר כשהקרווא אינן מותכון לצאת בקריאת זו ידי חוכמתו, כתוב בשותה מנותה שלמה (ח'יא סי' ג ד"ה ונראות) שיש להסתפק אם יצא השומר אפילו בזיבור, כי יתכן שזין ערבות' שמכוחו נרן להוציאו אחר ידי חופה [בשאינו יוצא בעצמתו], לא נאמר אלא בשחיקתיה היא בזמנ שנותן לכתיחלה לצאת בו ידי חובה, ולא קודם התן החמה שאית יוציא אלא בדיעבד. אכן, אם קראו עברו מי שיש לקרווא אף אם אין הקרווא יוצא בעצמתו, נראה מרביז שיכול לקרווא לאחר שעלה עמוד השחר, בין' שאו מותר לו לכתיחלה לקרווא באותו זמן, וכמו שכותב המשגיא בכאן.

(7) וכן עמוד השחר, כתוב לעיל (ס"י נח סי' ז) שיש

